

Universitätsbibliothek Paderborn

Philomathi Mvsae Ivveniles

Alexander <VII., Papst>

Coloniae Vbiorum [i. e. Amsterdam?], 1645

Prænobili Adolescenti, Flavio Chisio, Marii Filio, Flavii Nepoti, S. P. D.
Wilhelmvs Fvrstenberg, Canonicus Trevirensis & Monasteriensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12750

Prænobili Adolescenti,
FLAVIO CHISIO,
MARII FILIO,
FLAVII NEPOTI,

S. P. D.

WILHELMVS à FVRSTENBERG,

Canonicus Trevirensis & Monasteriensis.

Vamquam ingenitæ nobilitatis tuæ in-
doles, sedula parentum educatio, &
domestica literarum, prudentiæ, ac
pietatis exempla, satis te ad virtutem
instruere possunt, Prænobilis Adolescens ; patieris
tamen & ab ignoto, & à remotis regionibus, ad
eam capessendam bene currenti tibi, si minus sti-
mulos, addi saltem acclamations. Ex quo enim
Germania nostra Illusterrimum ac Reverendissi-
mum Patruum tuum suspexit, Fabium, Episcopum
Neritonensem, in tractu Rhenano Ordinarium,
nunc vero & in Westphalia, ad generalem pacem
inter Principes conciliandam, Extraordinarium
Apostolicum, cum facultate Legati de latere,
Nuncium ; tui notitiam non habere non potui, te-

* 2 que

DEDICATIO.

que non amare, quem ab ipso diligim imprimis, ejusque monitionibus ad magna dirigi quotidie scio, atque inflammari. Geminus igitur erga te studio propensus, audeo donare tibi, gratum, uti spero, munuscum lepidi libelli, collectum ex diversis carminibus, quæ pauca de multis ad manus meas subinde venerunt. Auctorem ne quæras, quando ille prorsus ignorari voluit, nec alio nomine, quam quo prodeunt, vix tandem passus est edi. Agnosces fortassis tu ipse, tum ex indiciis, quæ secum ferent, tum ex collatione aliorum plurium, quæ de spectui habens Scriptor in angulis patriæ domus voluit delitescere. Neque vero hæc, vel sic, lucem aspexissent, nisi ille aliorum genio potius, quam suo tantisper indulgere maluisset, longaque severitate attenuata, pateretur ipsa quasi non ipsa comparere, avulsumque, liceat mihi dicere, humeris caput, & sine nomine corpus. Prò, quantum operi momentum accessisset, si Auctor patuisset in fronte, tot graviorum studiorum laureis, tot magistrorum gestorum laudibus illusiris; ut nihil de pietate ac moribus dicam. Scripsit autem hæc carmina, partim adolescens, partim vir, modo inter gravissimas occupationes, modo in itinere, aliud agens, ac recreandi tantum animi gratia. Decent illa precepue

DEDICATIO.

cipue etatem tuam ac studia. Lege, utere, imitare;
memor aurei Epigrammatis, palmaribus literis,
uti audio, sub paterni cubiculi laqueari exstantis;
ubi, illustris pictoris manu, Cæsaris gesta, ad æmu-
lationem excitandam, à c x l annis majores tui
pingi voluerunt:

Flevit, Alexandri Cæsar cum vidi honores,
Concepitq; animis æquora, regna, polum:
Inde triumphatum circumtulit arma per or-
bem.

Tantum ingens virtus, æmula facta, potest.
Quisquis in hac igitur defigit imagine vultus,
Æmulus is magni Cæsar is esse velit.

Et sane ita est : aliorum facta excitant nos ab ocii
veterno ; &, dum in laudes eorum non illubenter
trahimur, ad æmulationem quoque, occulta quadam
vi, inflammamur. Auctor ipse Philomathus (no-
tissimum tibi Senensis Academici nomen,) idem-
que nonnullis Philomusus, hisce stimulis incitatus,
vivam quandam illorum, in Poësi, Heroum ideam,
meo quidem judicio, expressisse videtur. Evolve
paulisper : in Epico carmine Maronem, in Melico
Venusinum vatem, in Tragico Senecam, alibi Mar-
tialem, acumine etiamnum principem, alibi inter

* 3 Saty-

DEDICATIO.

Satyricos regem Iuvenalem, intuebere. Neq; Ovidium facili & ingenioso, nec nitido Propertium, nec Romano ore Catullum, desiderabis: non jam tamen à mollitie & nequitia teneris animis noxios, sed quos ipsa Castitas è Cypro Senas in Urbem Virginis traduxit. Horum profecto aspectus, ut & ipse meliorem quandam Poëeos effigiem in animo tuo effingas, mirifice adjurabit. In qua facultate quantum insit momenti, ut hominum mentes, carminis suavitate delinitas, ad virtutis & gravioris Sapientiae amorem consecrationemque inducat, super se deo dicere: qui probe sciam, quantum compendaria eorum exemplorum via, quæ tibi domi & in patria tua abunde exhibentur, cunctis apud animum tuum rationibus præstet. Si meo erga pulcherrimam hanc Divam, omnis elegantiæ ac humilitatis informatricem, affectui indulgere diutius possem, libenter sane in meritas ejus laudes excurrerem: sub cuius institutione ipse quoque haud inutiliter, uti confido, severioribus, quibus jam vaco, disciplinis ante annos haud ita multos prælusi. Sed, cum id excederet epistolæ modum, finio; teque iterum atque iterum rogo, ut Musas hasce, semper juvenes, quas Auctor maluit vocare juveniles, quia, sicuti & senex laudatur, in quo aliquid juvenile,

ita

DEDICATIO.

ita juveniliter amœno animo, & quidem, quod refert, in continua gravissimisque occupationibus, immo insuper in morbis admodum acutis ac pertinacibus, ab sese effusas, (que profecto juvenilis in fortissimo illo, ac simul mansuetissimo funditus, mortaliumque omnium amantissimo pectore, habitantem Spiritum Dei arguit,) ideoque juventuti tuae excolendæ aptissimas, hospitio quam amicissimo excipias. Illæ, uti minime inhospitæ, te vicissim suum in Heliconem invitabunt, omni ibidem humanitatis genere excepturæ, & laurea revinctum, Vatibus inserturæ. Vale, Prænobilis Adolescens. Coloniae Agrippinæ, Prid. Non. Aprilis
C I C I O C X L V.

LECTO-